

ת"פ 54732/03/18 - מדינת ישראל נגד יצחק חממי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 54732-03-18 מדינת ישראל נ' חממי(עציר)

ת"פ 55341-01-19 מדינת ישראל נ' חממי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל - באמצעות עו"ד ראזי בטחיש
ועו"ד דודי ענבר, פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

יצחק חממי (עציר) - באמצעות ב"כ עוה"ד
אלון קריטי וטל פלקס

הנאשם

גזר דין

רקע, עובדות כתב האישום והסדר הטיעון

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **החזקת נשק שלא כדין**, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); **החזקת אבזר נשק ותחמושת שלא כדין**, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק; **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, תשל"ג-1973; **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק.

2. לאחר ניהול הליך הוכחות ממושך, במסגרתו אף ביקר בית המשפט במקום האירוע, לאחר שנשמעו הסיכומים בתיק, ולאור הערות בית המשפט, הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקי, במסגרתו תוקן כתב האישום בפרק העובדות בלבד, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן. אשר לעונש שיוטל על הנאשם, הסכימו הצדדים שבמסגרת טיעוניה לעונש, תגביל עצמה המאשימה לעונש של מאסר בפועל לתקופה מירבית של 32 חודשים ו-15 ימים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, וכן לענישה נלווית. עוד הוסכם שההגנה תהא רשאית לטעון לעונש באופן חופשי.

במעמד הדיון הודיע ב"כ הנאשם, בשמו של הנאשם, שהנאשם מוותר על זכותו להכנת תסקיר לעונש, שהינו תסקיר חובה נוכח גילו של הנאשם, וביקש שלא לשלוח אותו לשירות המבחן. בהחלטתי מיום 1.4.2019, קבעתי שחרף ה"ויתור" על התסקיר, יופנה הנאשם בכל זאת לשירות המבחן, זאת מן הטעם שמפאת גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות, התסקיר הינו תסקיר חובה שאינו ניתן להתניה [ע"פ 4558/10 בריכאת נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (1.8.2011)]; רע"פ 4628/17 אלטלאלקה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.4.2018); ראו והשוו: רע"פ 1883/19 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.3.2019)]. בסופו של יום הסכים הנאשם, ואף ביקש שיוכן עבורו תסקיר לעונש.

לאחר קבלת התסקיר, במעמד טיעוני הצדדים לעונש, ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף התלוי ועומד נגדו בבית משפט השלום בנצרת (ת"פ 55341-01-19), והוא הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **התחזות כאדם אחר במטרה להונות**, לפי סעיף 441 רישא לחוק.

3. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, שכר אדם מסוים דירה בראשון לציון, ובטרם עבר להתגורר בה, שכר את שירותיו של הנאשם לצורך שיפוצה. לצורך כך מסר אותו אדם את מפתחות הדירה לנאשם ואיפשר לו להתגורר בה עד סוף אותו חודש. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.3.2018 החזיר הנאשם בדירה אקדח ברטה ולצדו מחסנית המכילה 7 כדורי תחמושת בקליבר LR22 התואמים לנשק; תת מקלע מאולתר ולצדו מחסנית המכילה 11 כדורי תחמושת בקליבר 9 מ"מ התואמים לנשק; סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 1.1998 ק"ג.

משהבחין הנאשם בשוטרים העומדים בפתח הדירה ומבקשים להיכנס, השתהה בדירה במשך כ-40 דקות מבלי שפתח את הדלת, במהלך השליך את הברטה, את תת המקלע, את התחמושת וכ-1 ק"ג מהסם מחלון וממרפסת הדירה, זאת לאור חששו שאלו ימצאו על ידי השוטרים.

על פי עובדות כתב האישום בתיק המצורף, התחזה הנאשם לאחיו משה, הסובל מנכות קשה, שעה שנתפס על ידי שוטרים. לאחר שנמצא סם מסוכן מסוג קנאביס ברכבו, הובא הנאשם לתחנת משטרה, שם התחזה לאחיו במהלך חקירתו, באופן שהוביל לפתיחת תיק פלילי על שמו של האח.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן נסקרו נסיבות חייו ובפרט הרקע המשפחתי הלא פשוט, כמו גם המניעים בגינם חבר לחברה שולית ונחשף לאורך השנים לעבריינות על כל גווניה. הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן את הקושי עמו הוא מתמודד בתקופת מעצרו, הריחוק מבת זוגו עמה התגורר ומבתה של בת הזוג, אותה הוא מגדל. במסגרת מעצרו שולב הנאשם בקבוצות טיפוליות.

הנאשם תיאר שימוש מזדמן בסם מסוכן מסוג קנאביס, לדבריו כאמצעי להרגעה ולבריחה מקשייו. ככל שהדבר נוגע לסם שבהחזקתו הורשע במסגרת הסדר הטיעון, טען הנאשם בפני קצינת המבחן שהוא קנה כמות גדולה של סם לצריכה עצמית, יומיומית, שתספיק לו למשך מספר חודשים. אשר לעבירות הנשק, שלל מעורבותו בהחזקתו.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי שיסייע לו בהגברת השליטה על התנהגותו ועל דחפיו.

אשר להערכת רמת הסיכון, התרשם שירות המבחן שלנאשם דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים וגבולות לקויים, חוסר יציבות והתמודדות עם סיטואציות הישרדותיות, המשפיעות אף על תפקידו ההורי כיום. עוד עולה מהתסקיר שהליכי משפט וענישה בדמות מאסר בפועל אותו ריצה בעבר, התקשו לסייע ביצירת אפקט הרתעתי ובהצבת גבולות ברורים להתנהגותו.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, תוך התחשבות ברצונו של הנאשם להיעזר בגורמי טיפול.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם, שביקש להתחשב בבנו. לדבריו הוא חש שהחרטה שהביע בנו הינה חרטה כנה ואמתית. עוד הוסיף שעד עתה מעולם לא שמע את בנו מבקש עזרה. האב סיפר שהנאשם עתיד לעבור לגור עם בת זוגו ועם בתה וכי המשפחה התגייסה לסייע לו בדרכו החדשה.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד דודי ענבר, הפנה לרישום הפלילי של הנאשם (ת/1). נוסף על כך הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה לעובדה שמדובר בנשק תקני, שהמסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה יותר, כאשר לצד כלי הנשק נמצאו מחסניות תואמות ובהן כדורים. עוד הפנה לרוח ההחמרה הנושבת בפסיקה בעבירות נשק, והדגיש שבנסיבות אלו על השיקולים האישיים להידחות מפני האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה. אשר לעבירת הסמים, ציין שעל אף שמדובר בעבירה חמורה בפני עצמה, השונה מעבירת הנשק, הרי שיש בה כדי להעיד על כך שידו של הנאשם בכל. עוד ציין שהתנהלות הנאשם בשטח מעצימה את חומרת מעשיו.

לדבריו, הנאשם אמנם הודה בביצוע העבירות, אולם הזמן שנחסך הינו מינורי בשים לב לעובדה שהנאשם הודה לאחר שנשמעו כל הראיות ובית המשפט אף ביקר במקום ההתרחשות. מכאן ביקש שהמשקל שיינתן לחיסכון בזמן השיפוטי יהיה שולי.

אשר לתסקיר ציין שמדובר בתסקיר שלילי, ללא המלצה טיפולית. הנאשם לא הורתע מההליכים משפטיים בעבר, וכל שנכתב בתסקיר הוא שהנאשם החל בהתבוננות פנימית.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה לקראת ישיבת הטיעונים לעונש וציין שהעונשים המקלים שאוזכרו ניתנו במקרים בהם לא נוהל הליך הוכחות, או במקרים בהם ערכאת הערעור כתבה מפורשות שהעונש אינו ממצה.

7. מנגד, ביקש ב"כ הנאשם, עו"ד אלון קריטי, להתחשב בעובדה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו וביקש מבית המשפט לבוא לקראתו בעונש שיוטל עליו.

אשר לפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, הפנה לכך שמדובר בעבירות של נשיאה והובלה של נשק, להבדיל מעבירה של החזקת נשק, וכן בעבירות נלוות כמו קשירת קשר למכור את הנשק לאדם אחר.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, מתחמים הנתמכים, לדבריו, בפסיקה שהגיש. בכל הנוגע לעבירת הסמים, עתר לענישה ראויה של 10 חודשי מאסר שתרוצה בחופף לעונש שיוטל על עבירות הנשק. בעניין זה ציין שהנאשם נדקר בשבוע שקדם למועד בו נתפס, וכי הסמים עזרו לו להתגבר על כאביו.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין את נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. לדבריו, מדובר בבחור צעיר, ששירות המבחן ציין שאף לא בשל להיות אב. משכך, טען שיש להתייחס אל הנאשם כ"בגיר צעיר". לדברי הסנגור, בתיק קודם נתפסו הנאשם ואחיו גונבים ירקות כי לא היה להם מה לאכול, עובדה המצביעה על מצבה הקשה של משפחת הנאשם. נוסף על כך היה הנאשם דר רחוב משך תקופה ארוכה מבלי שהרשויות טיפלו בו.

הנאשם עצור מזה 17 חודשים, ללא תנאים של אסיר, עובדה בה יש להתחשב, וודאי בשים לב לגילו של הנאשם.

נוכח כל אלה פנה ב"כ הנאשם לרחמי בית המשפט, וביקש לגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על 18 חודשים, שיש בהם, לדבריו, משום מתן מענה הולם הן לעבירות הנשק והן לעבירות הסמים. לחלופין, וככל שבית המשפט ימצא שאין לחפוף את העונש על עבירות הסמים עם העונש שיוטל על עבירות הנשק, ביקש לגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על 22 חודשים.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע צער על מעשיו, אמר שעייף מניהול התיק ושהוא מעוניין לפתוח דף חדש בחייו. הנאשם הביע רצונו לקבל עזרה וביקש שללא כל קשר לעונש שייגזר עליו, יוטל עליו צו מבחן.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. לשם קביעת עונשו של נאשם, על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו היא קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה, על בית המשפט להתחשב בשלושה גורמים: האחד - הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני - נסיבות הקשורות לביצוע העבירה; השלישי - מדיניות הענישה הנהוגה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, הן בנוגע לעבירות הנשק והן בנוגע לעבירות הסמים, הם השמירה על ביטחון הציבור, על בריאות הציבור ועל הסדר הציבורי.

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין שתי העבירות המרכזיות הינה בינונית. אשר להחזקת כלי הנשק, הרי שהנאשם החזיק יותר מכלי נשק אחד - אקדח תקני ותת מקלע, גם אם תת המקלע היה מאולתר. מדובר בכלי נשק הממוקמים במדרג חומרה גבוה בשל יכולתם לפגוע ולהרוג ללא הבחנה [ראו והשוו: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013) (להלן: עניין חסן)]. מן הראוי לציין שגם אם לנאשם לא יוחס כל שימוש בנשק, אין בכך כדי לקבוע עצמת פגיעה נמוכה בערך המוגן אך בשל נימוק זה, שעה שהמחוקק ייחס עבירה מיוחדת למחזיק הנשק או לנושא הנשק, זאת מתוך הכרה בפוטנציאל הנזק שעלול להיגרם מהנשק בהמשך. אך מובן מאליו הוא, שכלל שהיה נעשה שימוש כלשהו בנשק, היה משתנה סעיף העבירה, ומתחם עונש חמור יותר היה נקבע בהתאם.

12. הרוח המנשבת מהחלטות בית המשפט העליון בעבירות שעניינן החזקת כלי נשק, הינה רוח של החמרה בענישה, זאת בשים לב לצורך להילחם בתופעה שהיקפה מתרחב, ולחשש מפני זמינותם המדאיגה של כלי נשק

שעלולים להגיע לגורמים מסוכנים ולהוביל לתוצאות הרסניות (ראו עניין חסן לעיל).

13. אשר לסם שנתפס, יש לתת את הדעת לכמות הסם, המצויה הרבה מעל לחזקה בחוק, וכן לכמות המנות שניתן היה להפיק מכמות זו. מנגד, הסם טרם הופץ, ומכאן שעדיין לא נגרם נזק לבריאות הציבור.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

14. הנאשם החזיק בתוך דירה, הממוקמת בבניין מגורים בעיבורה של עיר, אקדח ותת מקלע מאולתר. אין צורך להכביר מלים על פוטנציאל הסכנה הגלום במעשים אלו, בסכנות ההרסניות הגלומות בהחזקת נשק, בפרט כאשר כלי הנשק מוחזקים על ידי אדם צעיר שאינו מנוסה בשימוש בהם, וודאי לא בתוך שטח בנוי. כתב האישום המתוקן אינו מפרט מדוע וכמה זמן החזיק הנאשם את כלי הנשק ואת הסמים בדירה, אולם מאחר שאלו היו בשליטתו המוחלטת, ברי שהיה ביכולתו לעצור את ביצוע העבירה כל אימת שרצה.

15. אשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הרי שאלו לא הובהרו עד תום. גם אם ניסה הנאשם בשלב מסוים לטעון שהוא חשש לביטחונו, טיעון שנזנח במהלך הטיעונים לעונש, הרי שאין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו, בפרט לאחר הגעת השוטרים למקום. במאמר מוסגר אציין, שגם אם היה מקום לקבל את הסבריו של הנאשם לפיהם הוא חשש לחייו, הרי שלא היה בהם כדי להסביר את כמות הסם הגדולה אותה החזיק בדירה וכן את ניסיונו לשבש את החקירה בדרך של העלמת הסמים וכלי הנשק במטרה למלט עצמו מהדין. נוסף על כך, דומה שדווקא העובדה שהנאשם פעל מתוך תחושת פחד מהווה נסיבה לחומרה, "שכן שימוש בנשק מתוך חשש ופחד, הוא בעצמו אחד הסיכונים המשמעותיים שבעבירות נשק" [דברי השופטת מ. ברק-נבו בת"פ (מרכז-לוד) 20051-12-17 מדינת ישראל נ' שלום אבשלום אהרן, פסקה 11 (2.12.2018) (להלן: עניין אהרן)].

על הפוטנציאל ההרסני של שימוש בנשק במצבי פחד עמדה השופטת א. ארבל בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 11 (19.1.2014) (להלן: עניין סלימאן):

"...עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד (ראו: ע"פ 3300/06 אבו סינה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (10.8.2006)..."

באותו פסק דין כתב השופט א. רובינשטיין את הדברים הנכוחים הבאים בקשר למדיניות הענישה הרצויה בעבירות נשק:

"עבירות הנשק, שבית משפט זה ראה לטוב לפניו להחמיר בעונשיהן... היו למכה שאין מנוס מהרתעה מפניה. השילוב בין פוטנציאל עבריינות פלילית לפוטנציאל עבריינות טרור, זו דבר וזו חולירע, מצדיק בעבירות אלה גישת בית שמאי; הפתגם אומר כי אקדח הנראה במערכה הראשונה סופו שיירה במערכה האחרונה; כך לא רק בתיאטרון אלא לא אחת במציאות. סורג ובריה יש בהם הרתעה - כך יש לקוות - על-ידי שייצא הקול בין הנוגעים בדבר כי אין עסקינן בעולם של הפקר, וזה הכלל בעבירות נשק."

16. על הצורך להחמיר בעבירות נשק גם לגבי מי שזוהי לו הסתבכותו הראשונה עם החוק, עמד השופט ס. ג'ובראן ברע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004):

"יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין".

17. אשר לעבירת הסמים, חזרו בתי המשפט פעמים רבות על הצורך במיגורה, וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם. עבירות הסמים לא אחת מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, להשיג את מנת הסם הבאה. על הטעמים בנקיטת ענישה מחמירה כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, עמדה השופטת א. פרוקצ'יה בע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

18. בבש"פ 10638/08 יפתח ויצמן נ' מדינת ישראל (23.12.2008), התייחס השופט א. רובינשטיין לעבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית זו בציינו:

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר... הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

העובדה כי ביחס לכמות אותה החזיק הנאשם לא ניתן להוכיח ראיות לסחר, אינה חותרת תחת העובדה כי הסם נועד למצוא דרכו, בסופו של יום, מהנאשם לצרכנים השונים.

נוסף על כך יש לתת משקל לעובדה שעם הגעת השוטרים למקום, הסלים הנאשם את המצב, כאשר סירב לפתוח להם את הדלת לפרק זמן ממושך, כאשר בשעה שהשוטרים המתינו בחוץ, ניסה להעלים את הראיות.

מדיניות הענישה הנוהגת

19. סקירת הפסיקה הנוגעת הן לעבירות הנשק והן לעבירת הסמים מצביעה על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים, אשר ככלל כוללים עונשי מאסר, שבמקרים נדירים ירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבירות הנשק:

א. בע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.2009), אושר עונש של 6 חודשי מאסר לנאשם שהחזיק באטלזי שבבעלותו ובביתו אקדח ומחסנית עם 11 כדורים. בקביעת העונש נשקלו עברו הנקי של הנאשם, חיי משפחה נורמטיביים, תפקוד תעסוקתי מאוזן, הודאתו והבעת חרטה מצדו, לצד תסקיר חיובי שהוגש. מנגד נשקלו חוסר הכנות מצדו בקשר למקור הנשק, ופנייתו לקבלת רישיון נשק, שנדחתה.

ב. בעניין סלימאן קבע בית המשפט העליון מתחם עונשי של 12-36 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בעבירות של החזקת ונשיאת נשק (מסוג קרל גוסטב) ותחמושת. לצד זאת אושר עונש של 6 חודשי עבודות שירות עקב פוטנציאל שיקום גבוה לנאשם, שהיה בן 20 נעדר עבר פלילי, ניהל הליך הוכחות, ומצב נפשי שהתדרדר.

ג. ברע"פ 2281/15 חדיג'ה נ' מדינת ישראל (27.4.2015), אושר עונש של 6 חודשי מאסר לנאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת אקדח מסוג בראונינג.

ד. ברע"פ 4559/16 נוסיראת נ' מדינת ישראל (26.6.2016), אושר עונש של 9 חודשי מאסר לנאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת אקדח מסוג קרל גוסטב ותחמושת שלא כדין. הנאשם ללא עבר פלילי והתסקיר שהוגש בעניינו היה חיובי. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה של 9-24 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' סמיר בסל (8.3.2017), הוחמר עונשו של נאשם שהודה במסגרת הסדר טיעון חלקי, שלא כלל הסכמה לגבי העונש, בעבירה של החזקה ונשיאת תת מקלע מאולתר ומחסנית, והועמד על 18 חודשים. הנאשם היה כבן 20.5 בעת ביצוע העבירה, ובעל עבר פלילי. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ו. ברע"פ 1246/17 מוחמד מטר נ' מדינת ישראל (12.3.2017), אושר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת אקדח מסוג FN

והחזקת תחמושת בביתו בטירה. הנאשם ללא עבר פלילי, ולקח אחריות על מעשיו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 41929-07-16 העלה בית המשפט המחוזי את תחתית המתחם העונשי שנקבע במקור על ידי בית משפט השלום, וקבע מתחם עונשי הנע בין 9 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

ז. בע"פ 5004/17 מדינת ישראל נ' ענאן אלעטאונה (20.11.2017), החמיר בית המשפט העליון את עונשו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, לאחר שמיעת חלק מהראיות ותיקון כתב האישום, בהחזקת רובה M 16-ושני אקדחים חצי-אוטומטיים, והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל, מבלי למצות את הדין. הנאשם ללא עבר פלילי, התארס במועד סמוך למתן גזר הדין, והתסקיר בעניינו היה חיובי.

ח. ברע"פ 6306/17 מוחמד חטיב נ' מדינת ישראל (28.3.2018), אושר עונש של 12 חודשי מאסר, שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי לאחר שהחמיר בעונשו של נאשם במסגרת ערעור. בית המשפט העליון ציין שאין מדובר בעונש חמור כלל ועיקר. באותו מקרה הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בהחזקת תת מקלע מאולתר, תת מקלע עוזי ואקדח, ובמחסניות תואמות לכל אחד מכלי הנשק.

ט. בע"פ 5646/15 תיהאוו נ' מדינת ישראל (14.2.2016), אושר מתחם עונשי הולם הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון. על הנאשם, צעיר בעל הרשעה קודמת אחת, הוטל עונש של 15 חודשי מאסר.

י. בעניין שלום אבשלום אהרן לעיל, נדון עניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת נשק, הצתה, השמדת ראייה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

מדובר במקרה הדומה במובנים רבים למקרה הנדון לפנינו, במובן זה ששוטרים הגיעו לדירה בה שהה הנאשם, נאלצו לפרוץ את הדירה תוך שהסתייעו בכבאים. הנאשם, שלא נענה להוראות השוטרים, ניסה להצית את הסמים בדירה. בדירה נמצאו 2 רימוני הלם וקנאביס במשקל 2237 גרם בחדר השינה, ועוד כמות של 85 גרם במטבח. הנאשם בן 26, בעל עבר פלילי, משתמש בסמים והיה מטופל בעבר במסגרת טיפולית לגמילה מסמים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. יש לציין שגזר הדין איננו חלוט.

גם במקרה שלפנינו ניסה הנאשם להעלים ראיות, אולם לא בדרכן של הצתה. מנגד, כלי הנשק אותם החזיק הנאשם דכאן הם אקדח ותת מקלע מאולתר, להבדיל מרימוני הלם שהחזיק הנאשם אהרן, שהסכנה הטמונה בהם פחותה.

יא. בת"פ (מח' נצ') 18510-10-14 מדינת ישראל נ' ערפאת אחמד (3.3.2015), הורשע הנאשם בעבירות של החזקת נשק והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנמצאו בדירתו אקדח, מחסנית וכדורים, רימון הלם, וחשיש במשקל של כ-550 גרם. לעבירות הנשק נקבע מתחם ענישה של 6 - 18 חודשים, לצד מתחם של עבודות שירות עד מאסר של פחות משנה בעבירת

הסמים. לנאשם עבר פלילי רלוונטי, נסיבות חיים קשות, והוא טופל ביחידה לנפגעי סמים תחת צו מבחן. על הנאשם נגזר עונש של 10 חודשי מאסר על עבירות הנשק, ועוד 8 חודשים במצטבר על עבירת הסמים, ובסך הכול 18 חודשי מאסר כעונש עיקרי.

י"ב. בעפ"ג (מרכז -לוד) 15337-10-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (7.12.2014) אושר מתחם עונשי של 14-32 חודשי מאסר בנסיבות של החזקת רובה מאולתר ומחסנית מאולתרת וקשירת קשר למכור את הנשק. כן אושר עונש של 19 חודשי מאסר לנאשם, על אף נסיבות אישיות מיוחדות.

עבירת הסמים:

א. ברע"פ 7005/14 דגן נ' מדינת ישראל (30.11.2014), אושר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בגידול והחזקה של כ-2,720 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנאביס.

ב. ברע"פ 1830/16 סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל (11.4.2016), אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנתפס כשברכבו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2,299 גרם. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה של 6 עד 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 2557/12 תמם פרדי נ' מדינת ישראל (5.4.2012) אושר עונש של 14 חודשי מאסר שהוטלו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בהחזקת כ-10 ק"ג חשיש, זאת לאחר שנמצא שבית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות, בעברו הנורמטיבי ובסיכויי שיקום גבוהים, ומצא שלא למצות עמו את הדין.

ד. בע"פ (מח' ב"ש) 39557-01-14 דעיס נ' מדינת ישראל (1.5.2014), אושר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, אליהם נוספו חודשיים נוספים לאחר הפעלת מאסרים מותנים. באותו מקרה מדובר היה בנאשם שהורשע לאחר, ניהול הליך הוכחות, בהחזקת 340 גרם חשיש, אותם זרק מחלון הרכב מיד לאחר שנעצר במחסום והתבקש להזדהות. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

ה. בת"פ (אי') 54826-08-16 מדינת ישראל נ' סלאמה אל קשכר (5.4.2017), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנתפס ברכבו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 922 גרם. הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, סב ל-2 נכדים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, ככל הנראה נדחה [עפ"ג (ב"ש) 24043-04-17].

ו. בת"פ (רח') 63976-07-17 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת (15.10.2018), נגזר עונש של 6

חודשי מאסר בעבודת שירות לנאשם 2, שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שנמצא ברכבו סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1.85 ק"ג. מתחם הענישה שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי, והמלצת שירות המבחן הייתה להטיל עליו צו של"צ.

ז. בת"פ (באר שבע) 54116-09-16 מדינת ישראל נ' אברהם (25.12.2016), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, משנמצא שהחזיק 8 פלטות חשיש במשקל 800 גרם. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה שלפני נתפסו שני כלי נשק בסמיכות זה לזה. מאחר שמדובר באירוע עברייני אחד, אין מקום לקבוע מתחם עונשי נפרד לכל אחד מכלי הנשק. עם זאת יש לתת ביטוי למספר כלי הנשק בדרך של קביעת מתחם עונשי השונה מהמתחם שנקבע להחזקת כלי נשק אחד. נוסף על כך יושפע המתחם מהימצאותה של התחמושת המתאימה בתוך מחסניות בסמוך לכלי הנשק, לנסיבות החזקתם בדירה וכן לניסיון להעלימם. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הייחודיות למקרה שלפני, אני קובע מתחם עונש שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל על החזקת כ-2 ק"ג קנאביס, ומתחם עונש שנע בין 14-32 חודשי מאסר על החזקת האקדח, תת המקלע המאולתר והתחמושת.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

21. הנאשם, כבן 22, ניהל הליך הוכחות ממושך שהתפרס על פני מספר ישיבות, במהלכן ביקר בית המשפט במקום ביצוע העבירות, והודה במיוחס לו רק לאחר שנשמעו סיכומי הצדדים. מכאן עולה, שכלל שהדבר נוגע לחיסכון בזמן השיפוט, הרי שמדובר ברכיב שולי. מנגד, ועל אף שמדובר בהודאה מאוחרת, יש לתת לה משקל בשלב גזירת הדין נוכח נכונותו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, בבחינת "מוטב מאוחר מאשר לעולם לא". מאידך גיסא, מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו. עוד טרם החלו הצדדים לטעון לעונש, ביקשתי את התייחסות הנאשם ובא כוחו לדברי הנאשם בפני קצינת המבחן. הנאשם הסביר שהודה מאחר שביקש לסיים את ההליך המשפטי, אולם לאחר ששמעתי את דבריו באופן בלתי אמצעי ולאחר שהבהיר שהוא מודה במיוחס לו, שוכנעתי שהוא אכן מתכוון לכך, זאת לצד התרשמות מעייפותו מניהול ההליך, שכלל כאמור שהייה ממושכת במעצר, ורצונו להשתחרר ולפתוח דף חדש.

הנאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום כשהיה בן פחות מ-21. אכן מדובר בנאשם שהוא בגיר צעיר, אולם מנגד לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי הכולל 4 הרשעות קודמות ב - 12 תיקי חקירה שונים שנפתחו נגדו החל מגיל 15, בין היתר בעבירות אלימות, רכוש, סחיטה באיומים וסחיטה בכוח, הפרת הוראה חוקית ואף הסתתרות בבניין לצורך ביצוע פשע. הנאשם ריצה תקופות מאסר שונות, הארוכה שבהן למשך 10 חודשים.

מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה של אדם צעיר, בעל רקע משפחתי מורכב שתרם להידרדרות במצבו לאורך השנים. בין היתר התגורר הנאשם משך מספר שנים ברחוב, שם חבר לחברה שולית ונחשף לעולם העברייני.

במסגרת מעצרו שולב הנאשם, כאמור, בקבוצות טיפוליות שונות, והוא הביע רצונו להיעזר בגורמי תמיכה וטיפול על מנת לשפר את דפוסי התנהגותו.

סוף דבר

22. מאחר שלא נמצא כל קשר בין עבירות החזקת הנשק לבין עבירת הסמים, על עונש המאסר שיוטל על הנאשם לשקף זאת בדרך של הצטברות מסוימת של שני עונשי המאסר שיוטלו עליו בגין ביצוען של כל אחת מהעבירות, מבלי שעבירה אחת תיבלע בתוך השנייה.

23. נוכח מכלול הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, אלו לקולא ואלו לחומרא, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם באמצע כל אחד מהמתחמים שנקבעו. אם מצאתי להפחית במעט מהעונש שהיה ראוי להטיל על הנאשם, הרי שהיה זה אך מתוך רצון ליתן ביטוי נוסף להודאתו של הנאשם, ולתקווה שהביע לעלות על דרך הישר, ובהתחשב בגילו הצעיר ביום ביצוע העבירות, שאם לא כן היה עונשו גבוה בהרבה.

24. מכל המקובץ, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 29 חודשים, שמנינם מיום מעצרו 14.3.2018.

ב. מאסר למשך 10 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, או על עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט.

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.2019.

לא ישולם הקנס במועדו, ירצה הנאשם את ימי המאסר תמורתו במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, או על עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין. ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים. על הממונה מטעם יחידת נחשון לוודא שהנאשם חותם על ההתחייבות טרם הוצאתו

מהיכל המשפט.

25. בשולי הדברים מצאתי להתייחס לבקשת הנאשם לשלבו בהליך שיקומי. אין חולק על כך שהנאשם זקוק להכוונה ולסיוע, להם לא זכה עד כה. למרבה הצער, החוק הישראלי אינו מאפשר להטיל עונש מאסר כשלצדו צו מבחן, כפי שביקש הנאשם. ואולם, נוכח בקשתו של הנאשם, המלצת שירות המבחן ויתרת המאסר שנותרה לו, אמליץ בפני שלטונות שב"ס לשלב את הנאשם בכל תכנית שיקומית אפשרית, על מנת לציידו בכלים להם יזדקק לקראת שחרורו מהכלא.

יש לקוות שבשלב זה של חייו, נוכח הבעת הרצון של המשפחה לסייע לו, הזוגיות והאבהות, כמו גם עונש המאסר שמרצה ועתיד לרצות כגמול על מעשיו, יפנים הנאשם שהחיים עוד לפניו וכי הצלחת ההליך השיקומי תלויה בראש ובראשונה בו.

26. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסמים, כלי הנשק, המחסניות והתחמושת יושמדו.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ט, 01 יולי 2019, במעמד הצדדים.